

Sygn. akt II UK 491/13

POSTANOWIENIE

Dnia 15 lipca 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Beata Gudowska

w sprawie z wniosku J. M.

przeciwko Dyrektorowi Zakładu Emerytalno-Rentowego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych w W.

o wysokość emerytury policyjnej,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 15 lipca 2014 r.,

na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawcy od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 5 listopada 2012 r., sygn. akt III AUa (...),

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 5 listopada 2012 r. Sąd Apelacyjny, Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w (...) oddalił apelację J. M. od wyroku Sądu Okręgowego w W. z dnia 10 października 2011 r., oddalającego jego odwołanie od decyzji Dyrektora Zakładu Emerytalno-Rentowego MSWiA w W. z dnia 1 grudnia 2009 r. w przedmiocie ustalenia wysokości emerytury od dnia 1 stycznia 2010 r. na podstawie art. 15b ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin (jednolity tekst: Dz.U. z 2004 r. Nr 8, poz. 67 ze zm.).

Skarga kasacyjna ubezpieczonego, obejmująca wyrok Sądu drugiej instancji w całości, z wnioskiem o jego uchylenie i przekazanie sprawy Sądowi Apelacyjnemu do ponownego rozpoznania lub o zmianę tego wyroku i orzeczenie zgodnie z odwołaniem, została oparta na podstawie naruszenia przepisów postępowania – art. 328 § 2 k.p.c. w związku z art. 378 § 1 k.p.c. przez nierozpoznanie wszystkich zarzutów apelacji oraz art. 2 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 18 października 2006 roku o ujawnianiu informacji o dokumentach organów bezpieczeństwa państwa z lat 1944-1990 oraz treści tych dokumentów (jednolity tekst – Dz.U. z 2013 r. Nr 1388).

We wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania skarżący podniósł, że w jego ocenie uchybienia sądu drugiej instancji, polegające na nierozpoznaniu części zarzutów apelacji, uzasadniają zarzut skargi kasacyjnej naruszenia art. 328 § 2 k.p.c. Ponadto podniósł, że Sąd Apelacyjny dokonał niewłaściwej wykładni art. 2 ust. 1 pkt 5 ustawy o ujawnianiu informacji o dokumentach organów bezpieczeństwa państwa z lat 1944-1990 uznając, iż jego działalność w okresie od kwietnia 1972 r. do 31 maja 1975 r. w Komendzie Wojewódzkiej MO w P. oraz od kwietnia 1982 r. do 28 lutego 1983 r. w Komendzie Wojewódzkiej MO w P. można zakwalifikować jako działalność w jednostkach terenowych w wojewódzkich, powiatowych i równorzędnych komendach Milicji Obywatelskiej oraz w wojewódzkich, rejonowych i równorzędnych urzędach spraw wewnętrznych - podległych instytucjom centralnym Służby Bezpieczeństwa Ministerstwa Spraw Wewnętrznych. W ocenie skarżącego brak jest przepisów, pozwalających na takie ustalenie struktury organów bezpieczeństwa, które pozwalałyby na dokonanie wykładni zaprezentowanej przez Sąd Apelacyjny, przy czym Sąd nie wskazał żadnego przepisu prawa.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, jeżeli istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, jeżeli zachodzi nieważność postępowania lub jeżeli skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

W ramach przedsądu ocenie w tym zakresie podlegają tylko przyczyny kasacyjne przewidziane w art. 398⁹ § 1 k.p.c. Nie są badane podstawy skargi określone w art. 398³ § 1 pkt 1 i 2 k.p.c., więc wymagane jest samodzielne i odrębne uzasadnienie wniosku (art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c.). Przytaczanie w uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania argumentów sprowadzających się do opisu zarzutów ujętych w podstawach skargi nie może być skuteczne.

Uwzględniając to, Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).